

25 Ιουλίου 2013

Η Αργολίδα τιμά την Αγία Άννα

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ARGOLIDA_AG_ANNAS8

Σε κλίμα κατάνυξης εορτάζεται η κοίμηση της Αγίας Άννης, μητέρας της Παναγίας μας, στην περιοχή Αγίας Τριάδας-Μπέρμπακα του δήμου Ναυπλιέων. Πρόκειται για ένα εκκλησάκι που είναι αφιερωμένο στους Αγίους Ιωακείμ και Άννη. Την πα--ραμονή της εορτής, τελέσθηκε πανηγυρικός εσπερινός, ιερουργούντος του πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μυτροσίλη. Αμέσως μετά το πέρας του εσπερινού και του θείου κηρύγματος, ακολούθησε η λιτάνευση της Ιερής εικόνας της Αγίας Άννης πέριξ του ναού.

Το Εκκλησάκι της Αγίας Άννας είναι χτισμένο πάνω στα χαλάσματα παλαιότερου Ναού, ίσως και της Βυζαντινής περιόδου, ενώ γύρω του υπάρχουν απομεινάρια αρχαιοελληνικού Ναού.

Στα χαλάσματα του αρχικού Ναού βρέθηκε παλαιά εικόνα των Ιωακείμ και Άννης και γι' αυτό ο σημερινός Ναός που ανεγέρθηκε το 1950 αφιερώθηκε στην Αγία Άννα. Γύρω, από τον ναό η περιοχή είναι πνιγμένη στις πορτοκαλιές.

Ο βίος της Αγίας Άννης

Στις ιστορίες των δώδεκα φυλών του Ισραήλ γίνεται λόγος για τον Ιωακείμ, που ήταν πολύ πλούσιος και συνήθιζε να προσφέρει διπλά τα δώρα του στο Ναό, λέγοντας: «Ας είναι ένα μέρος της περιουσίας μου για το λαό και ένα άλλο αφιερωμένο στον Κύριο μου για να συγχωρεί τις αμαρτίες μου και για τον εξιλασμό μου». Πλησίαζε η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και οι υιοί Ισραήλ πρόσφεραν τα δώρα τους. Στάθηκε τότε μπροστά του ο Ρουβείμ και του είπε: «Δεν σου επιτρέπεται να προσφέρεις πρώτος τα δώρα σου, αφού δεν έκανες απογόνους στον Ισραήλ». Ο Ιωακείμ τότε λυπήθηκε πολύ και πήγε στα βιβλία των δώδεκα φυλών του Ισραήλ μονολογώντας: «Θα κοιτάξω προσεκτικά στα βιβλία των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, για να διαπιστώσω αν είμαι ο μόνος που δεν έκανα απογόνους στον Ισραήλ». Ερεύνησε και βρήκε ότι όλοι οι δίκαιοι ανάστησαν απογόνους στον Ισραήλ. Θυμήθηκε και τον πατριάρχη Αβραάμ που την έσχατη ώρα του χάρισε ο Θεός υιό, τον Ισαάκ. Λυπήθηκε πολύ ο Ιωακείμ και δεν εμφανίστηκε στη γυναίκα του, αλλά κατευθύνθηκε στην έρημο, όπου έστησε τη σκηνή του, νήστεψε επίσης σαράντα μερόνυχτα μονολογώντας: «Δεν θα κατεβώ ούτε για φαγητό ούτε για ποτό, έως ότου με επισκεφτεί ο Κύριος, ο Θεός μου, και θα είναι τροφή και ποτό η προσευχή μου».

Η γυναίκα του η Άννα θρηνούσε δύο θρήνους και οδυρόταν δύο οδυρμούς, έλεγε: «Θα οδύρομαι για τη χηρεία μου, θα οδύρομαι για την ατεκνία μου». Πλησίαζε η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και της είπε η δούλη της η Ιουδίθ: «Έως πότε θα ταπεινώνεις τον εαυτό σου; Να έφτασε η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και δεν επιτρέπεται να πενθείς. Πάρε, λοιπόν, αυτή τη μαντίλα που μου έδωσε η κυρία του εργαστηρίου, δεν αρμόζει άλλωστε σε εμένα να τη φορώ, γιατί εγώ είμαι δούλα, ενώ αυτή έχει βασιλικά χαρακτηριστικά». Και η Άννα της αποκρίθηκε: «Φύγε από κοντά μου, και εγώ δεν τα προκάλεσα αυτά, αλλά ο Κύριος με ταπείνωσε, μήπως όμως κάποιος πανούργος σου χάρισε το μαντήλι και ήρθες να μοιραστείς μαζί μου την αμαρτία σου;» Και η Ιουδίθ απάντησε: «Γιατί να σε καταραστώ, αφού ο Κύριος έκλεισε τη μήτρα σου για να μην δώσεις καρπό στον Ισραήλ»; Στεναχωρήθηκε πολύ η Άννα. Πέταξε από πάνω της τα πένθιμα ρούχα, έλουσε το κεφάλι της και ντύθηκε τα νυφικά της φορέματα. Κατά την ένατη ώρα κατέβηκε στον κήπο να περπατήσει. Είδε μια δάφνη, εκάθησε κάτω από αυτήν και ικέτεψε με τέτοια θερμά λόγια τον Κύριο: «Θεέ των πατέρων μας, ευλόγησε με και εισάκουσε τη δέηση μου, όπως ευλόγησες τη μήτρα της Σάρρας και της έδωκες υιό, τον Ισαάκ».

Καθώς έστρεψε τα μάτια της προς τον ουρανό, είδε μια φωλιά σπουργιτιών μέσα στη δάφνη και θρήνησε μέσα της λέγοντας: «Αλίμονο σε μένα, ποιος με γέννησε; ποιά μήτρα με έφερε στον κόσμο; Γεννήθηκα καταραμένη ανάμεσα στους υιούς Ισραήλ και με χλεύασαν στο Ναό του Κυρίου. Αλίμονο, σε ποιον έμοιασα εγώ; δεν

έμοιασα ούτε στα πετεινά του ουρανού, αφού ακόμη και τα πετεινά του ουρανού είναι γόνιμα ενώπιον Σου, Κύριε. Αλίμονο, σε ποιον έμοιασα εγώ; δεν έμοιασα ούτε στα θηρία της γης, γιατί ακόμη και τα θηρία είναι γόνιμα ενώπιον Σου, Κύριε. Αλίμονο, σε ποιον έμοιασα εγώ; δεν έμοιασα ούτε σε αυτά τα (τρεχούμενα) νερά, αφού ακόμη και τα νερά είναι γόνιμα ενώπιον Σου, Κύριε. Αλίμονο, σε ποιον έμοιασα εγώ; δεν έμοιασα ούτε σε τούτη εδώ τη γη, γιατί ακόμη και τούτη η γη προσφέρει τους καρπούς της στον κατάλληλο καιρό και Σε ευλογεί, Κύριε».

Και να ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε μπροστά της και της είπε: «Άννα, Άννα, ο Κύριος εισάκουσε τη δέηση σου, θα συλλάβεις και θα γεννήσεις και θα μιλούν για το σπέρμα σου σε όλη την οικουμένη». Και η Άννα αποκρίθηκε: «Ζει Κύριος, ο Θεός μου, εάν γεννήσω, είτε αγόρι είτε κορίτσι, θα το προσφέρω ως δώρο στον Κύριο, τον Θεό μου, να τον υπηρετεί όλες τις ημέρες της ζωής του». Ήλθαν τότε δύο αγγελιοφόροι και της είπαν: «Να, ο Ιωακείμ, ο άνδρας σου, έρχεται με τα πρόβατα του». Άγγελος Κυρίου είχε κατεβεί σε αυτόν και του είπε: «Ιωακείμ, Ιωακείμ, ο Κύριος, ο Θεός εισάκουσε τη δέηση σου, κατέβα λοιπόν από αυτόν τον τόπο, γιατί η γυναίκα σου θα συλλάβει». Κατέβηκε τότε ο Ιωακείμ, κάλεσε τους βοσκούς του και τους παράγγειλε: «Φέρτε εδώ δέκα προβατίνες χωρίς κηλίδα ή ψεγάδι για να τις προσφέρω θυσία στον Κύριο, το Θεό μου, φέρτε μου επίσης δώδεκα μοσχάρια τρυφερά για να τα προσφέρω στους ιερείς και τη γερουσία και φέρτε μου τέλος και εκατό κατσίκια για όλο το λαό». Και να ο Ιωακείμ έφθασε με τα κοπάδια του και η Άννα στάθηκε στην πύλη, σαν είδε τον Ιωακείμ να έρχεται, έτρεξε και κρεμάστηκε στο λαιμό του λέγοντας: «Τώρα ξέρω καλά ότι ο Κύριος, ο Θεός μου έδωσε πλούσια την ευλογία Του, γιατί να που η χήρα δεν θα είναι πια χήρα και να που η άτεκνος θα συλλάβει». Ο Ιωακείμ ξεκουράστηκε την πρώτη ημέρα στο σπίτι του.

Την επόμενη μέρα πρόσφερε τα δώρα του αναλογιζόμενος: «Αν ο Κύριος, ο Θεός, μου δώσει χάρη, θα μου (το) φανερώσει το πέταλο του ιερέα». Πρόσφερε, λοιπόν, ο Ιωακείμ τα δώρα του και παρατηρούσε το πέταλο του ιερέα καθώς ανέβηκε στο θυσιαστήριο του Κυρίου και δεν είδε τίποτε να μαρτυρεί αμαρτία εναντίον του. Και είπε ο Ιωακείμ: «Τώρα ξέρω ότι ο Κύριος μου έδωσε τη χάρη του και συγχώρησε όλα τα αμαρτήματα μου». Έτσι κατέβηκε δικαιωμένος απο το Ναό του Κυρίου και γύρισε στο σπίτι του. Εν τω μεταξύ συμπληρώθηκαν οι μήνες της και τον ένατο μήνα η Άννα γέννησε. Ρώτησε τη μαία: «Τι γέννησα»; Και εκείνη της αποκρίθηκε: «Κορίτσι». Είπε τότε η Άννα: «Η ψυχή μου σήμερα ευφράνθηκε όσο ποτέ άλλοτε» και την έβαλε στο κρεβάτι. Όταν συμπληρώθηκαν οι μέρες της, η Άννα πλύθηκε, έδωσε στο παιδί της το μαστό της για να θηλάσει και την ονόμασε Μαριάμ.

Μέρα με τη μέρα το κορίτσι μεγάλωνε και όταν έγινε έξι μηνών, την κράτησε η

μητέρα της όρθια για να δει αν στέκεται. Η Μαριάμ έκανε επτά βήματα και έπεσε στην αγκαλιά της. Την άρπαξε τότε η Άννα, τη σήκωσε υψηλά και είπε: «Ζει Κύριος, ο Θεός μου δεν θα περπατήσεις στη γη, έως ότου σε οδηγήσω στο Ναό του Κυρίου». Και διαμόρφωσε στο υπνοδωμάτιο της ένα εξαγνισμένο χώρο, όπου τίποτε το μολυσμένο ή ακάθαρτο δεν επέτρεπε να περάσει. Κάλεσε επίσης τις αμόλυντες θυγατέρες των Εβραίων για να παίζουν μαζί της. Όταν το κορίτσι έγινε ενός έτους, ο Ιωακείμ έκανε γιορτή μεγάλη. Κάλεσε τους ιερείς, τους γραμματείς, τη γερουσία και όλο το λαό του Ισραήλ. Παρουσίασε τότε ο Ιωακείμ την κόρη του στους ιερείς και την ευλόγησαν λέγοντας: «Θεέ των πατέρων μας, ευλόγησε αυτήν την κόρη και χάρισε της όνομα ξακουστό και αιώνιο σε όλες τις γενιές». Και ο λαός αποκρίθηκε: «Γένοιτο, γένοιτο, αμήν». Την παρουσίασε επίσης στους αρχιερείς και αυτοί την ευλόγησαν λέγοντας: «Θεέ των πατέρων μας, στρέψε το βλέμμα Σου σε αυτή την κόρη και ευλόγησε την με την έσχατη και ολοκληρωτική ευλογία, που ανώτερη της δεν υπάρχει». Την πήρε στην αγκαλιά της η μητέρα της και την οδήγησε στον εξαγνισμένο χώρο του υπνοδωματίου της, όπου της έδωσε το μαστό της για να θηλάσει. Και έψαλε η Άννα αυτό το άσμα στον Κύριο, τον Θεό: «Θα ψάλω ένα άσμα στον Κύριο, τον Θεό μου, γιατί με σπλαχνίστηκε και με απάλλαξε από τη ντροπή των εχθρών μου. Μου έδωσε ο Κύριος καρπό της δικαιοσύνης Του, μοναδικό και πολλαπλάσιο ενώπιον Του. Ποιος θα αναγγείλει στους υιούς της φυλής Ρουβείμ ότι η Άννα θηλάζει; Ακούστε, ακούστε, οι δώδεκα φυλές του Ισραήλ ότι η Άννα θηλάζει». Κι αφού την έβαλε να αναπαυτεί στον εξαγνισμένο χώρο, βγήκε και υπηρετούσε τους καλεσμένους. Όταν τελείωσε το δείπνο, έφυγαν γεμάτοι αγαλλίαση, δοξάζοντας τον Θεό του Ισραήλ.

Καθώς περνούσαν οι μήνες, το παιδί μεγάλωνε. Όταν έγινε δύο ετών, είπε ο Ιωακείμ στην Άννα: «Ας την οδηγήσουμε στο ναό του Κυρίου, για να εκπληρώσουμε την υπόσχεση που δώσαμε, μήπως μας στείλει ο Κύριος την οργή Του και δεν γίνει δεκτό τότε το Δώρο μας». Η Άννα τότε απάντησε: «Ας περιμένουμε το τρίτο έτος, για να μην αποζητήσει το κορίτσι τον πατέρα ή την μητέρα». Και ο Ιωακείμ είπε: «Ας περιμένουμε». Όταν έγινε τριών χρόνων το κορίτσι, είπε ο Ιωακείμ: «Προσκαλέστε τις αμόλυντες θυγατέρες των Εβραίων να πάρουν από μια λαμπάδα, που θα κρατούν αναμμένη, ώστε να μην στραφεί το κορίτσι προς τα πίσω και μείνει αιχμάλωτη η καρδιά της μακριά από το Ναό του Κυρίου». Έτσι έκαναν, λοιπόν, ώσπου ανέβηκαν στο ναό του Κυρίου, όπου ο ιερέας την υποδέχτηκε, την ασπάστηκε, την ευλόγησε και είπε: «Ο Κύριος δόξασε το όνομα σου σε όλες τις γενιές. Μέσα από εσένα θα αποκαλύψει ο Κύριος στις έσχατες ημέρες τη λύτρωση Του στους Ισραηλίτες». Ο ιερέας την έβαλε να καθίσει στον τρίτο αναβαθμό του θυσιαστηρίου. Ο Κύριος, ο Θεός, της έδωσε χάρη και χόρεψε (με τα πόδια της) και όλος ο λαός του Ισραήλ την αγάπησε.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

ARGOLIDA_AG_ANNAS2

Image not found or type unknown

ARGOLIDA_AG_ANNAS4

Image not found or type unknown

ARGOLIDA_AG_ANNAS5

Image not found or type unknown

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

ARGOLIDA_AG_ANNAS12

Image not found or type unknown

ARGOLIDA_AG_ANNAS13

Image not found or type unknown

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης